

WAT HOUDT NORMALISEREN IN VOOR JEUGDARTSEN EN JEUGDVERPLEEGKUNDIGEN?

Het percentage jongeren dat jeugdhulp ontvangt stijgt al jaren. Is er iets mis met deze jongeren of ligt het ook aan de maatschappij waarin we leven? Als we de oorzaken van problemen teveel naar leggen bij het individu raakt de (maatschappelijke) context uit beeld. Als reactie hierop en als tegengeluid horen we veel om ons heen: "We moeten meer normaliseren en de-medicaliseren" Maar wat is dat nou eigenlijk? En hoe geven jeugdartsen en verpleegkundigen van de GGD daar invulling aan?

"Het is een raar woord, hoe vaker je het zegt hoe gekker het gaat klinken. Ik gun dat er heel veel variaties van normaal zijn"

"Niet alles is bijzonder ofzo"

"Met ouders het gesprek aangaan. Dit hoort erbij, dit kan je verwachten. Het is ook goed om kinderen daarin op te voeden"

Wat is van invloed op een normaliserende houding?

De GGD als organisatie

De GGD is makkelijk te benaderen, hierdoor kunnen ouders gemakkelijk een vraag stellen of even sparren.

De GGD heeft een brede kijk op het kind (fysiek, mentaal, sociaal), hierdoor zijn zij in staat om linken te leggen tussen deze gebieden en bredere verklaringen te geven.

De GGD ziet alle kinderen van 0 tot 18 jaar en met veruit de meeste kinderen gaat het goed. Hierdoor staat de normale ontwikkeling van het kind centraal.

Doordat de GGD alle kinderen over zo'n lange tijd ziet, kent de professional (de context van) het gezin. Dit kan helpen de situatie te verklaren en eventuele verdere problemen te voorkomen.

Het gedachtegoed van de positieve gezondheid dat wordt gebruikt binnen de GGD kan behulpzaam zijn bij het normaliseren.

De persoon van de professional

Als professionals affiniteit hebben met het gedachtegoed van normaliseren hebben ze duidelijker voor ogen wat ze hiervan vinden en hoe ze dit (willen) uitdragen.

Persoonlijke ervaringen van professionals kunnen bijdragen aan de visievorming en hun handelen ten aanzien van normaliseren. Soms gebruiken ze deze ervaringen ook in hun werk.

Wanneer professionals zich bewust zijn van maatschappelijke factoren en hoe deze doorwerken in de spreekkamer kan dit bijdragen aan een normaliserende houding.

De professional

Werkervaring, "meters maken", kan ervoor zorgen dat een professional zich zekerder voelt om zaken soms te normaliseren.

Als professionals inhoudelijk worden geschoold, bijvoorbeeld over de ontwikkeling van het kind, zorgt dit voor zekerheid ten aanzien van het normaliserend handelen.

Kennis van het proces van medicalisering opent ogen en vormt een visie.

Collega's kunnen veel impact hebben en kunnen een inspiratiebron zijn. Uitstapjes naar andere sectoren werken ook visievormend.

Een uitgebreid inwerkprogramma sterkt een (beginnende) professional.

Een professional moet het vertrouwen voelen om soms af te wijken van de norm.

"Iedereen in principe begint moet uitgaan van richtlijnen, standaarden en kennis. Maar dan ook met de boodschap zit ook als mens in de spreekkamer. Als je dat doet dan kun je niet zo snel mis zitten"

Reflectie

Het reflecteren op de eigen rol: als professional, als mens en het samenspel tussen deze.

Intervisiemomenten met collega's, uiteenlopend van morele en maatschappelijke vraagstukken tot wat we nu eigenlijk wel of niet normaal vinden in de ontwikkeling van een kind.

Reflectieve gesprekken met collega's tijdens bijeenkomsten maar ook zeker in de wandelgangen waar waardevolle gesprekken ontstaan.

Gespreksvaardigheden

In het gesprek met ouders overtuigend overkomen.

De tijd krijgen en nemen voor gesprekken om een basis te leggen en een vertrouwensband op te bouwen, zeker voor het eerste kennismakingsgesprek

Een goed beeld van de situatie krijgen door goed uit te vragen en een goede anamnese af te nemen.

Het hebben van een open houding, zonder oordeel, waarin vertrouwen wordt gegeven.

Motiverende gespreksvoering kan een handig middel zijn.

Samenwerking

Om te kunnen normaliseren is zichtbaarheid van de organisatie belangrijk.

Het is belangrijk dat samenwerkingspartners op de hoogte zijn van elkaar en elkaars werkwijze.

Korte lijntjes met samenwerkingspartners zijn belangrijk om snel te kunnen schakelen en optimaal te profiteren van elkaars expertise. Dit kan worden geïnitieerd door de professional zelf maar dit kan ook breder worden ingezet door de organisatie.

Terugkoppelingen door samenwerkingspartners kunnen zorgen voor een lerend effect.

